

Đi Thăm Las Vegas, City Of Light

*Tôi đi giữa kinh thành ánh sáng,
Giữa giòng đời bát ngát hoa hương...*

Từ phi trường Atlanta, tiểu bang Georgia, lần thứ hai tôi vượt gần 3,000 miles để bay sang miền Tây nước Mỹ. Chuyến đầu tiên vào tháng 11/09 đã đưa tôi trở lại phi trường Los Angeles, thuộc California sau 16 năm đặt chân tại quê hương mới để ngày hôm sau bay sang miền Đông, định cư tại Virginia. Một số cảm nghĩ về chuyến đi ấy đã được ghi lại trong hai Tuỳ bút tựa đề Thăm Vùng Đất Hứa và Khoảng Cách. Trong chuyến bay thứ hai về miền Tây này, tôi đã đến LAS VEGAS thuộc Nevada vào trung tuần tháng 10/ 2010. Không phải đi thăm Thủ đô Cờ bạc HK để đánh bạc, cũng chẳng phải du giả tiền bạc để đi du lịch, nhưng cũng như lần đến Los Angeles và Palm Springs năm ngoái, tôi đến Las Vegas là do cơ hội theo con đi dự hội thảo hàng năm, như thế ba-má-con khỏi phải lo chi phí Hotel mà lại được đi thăm các sông bạc vĩ đại. Không dám đặt bút viết như những tác giả chuyên nghiệp về Ký sự du lịch để chỉ dẫn du khách, cũng rất yếu kém kỹ thuật download từ camera nên mặc dù có chụp rất nhiều, tôi chỉ dám ghi lại một số cảm nghĩ bên cạnh một vài hình ảnh kỷ niệm của một kẻ mới chân ướt chân ráo đến thăm kinh đô sông bạc lần đầu. Sau đây là từng chặng đường trong cuộc dạo chơi tại thành phố mệnh danh là City of Light/SinCity/Gaming Capital of the World.

Khi mới vượt chừng 4/5 đường bay, qua khung cửa sổ bên phải, hiện ra một khoảng trời xanh bị cắt hai bên bởi hai vách núi đá thẳng đứng sừng sững một góc trời. Đó là Grand Canyon. Rồi máy bay nghiêng cánh khi gần đến phi trường quốc tế Las Vegas, nhìn thấy skyline thành phố gồm những toà nhà hình khối cùng với những tháp nhọn chen nhau tạo thành một dải (strip) chạy dài hàng chục mile, mà một số chữ quảng cáo Hotel Casino đã hiện ra rõ rệt trên tầng cao. Máy bay hạ cánh vào lúc gần trưa dưới ánh nắng bắt đầu gay gắt của vùng sa mạc, nhưng nhà ga hành khách rất rộng, mát và tấp nập vô cùng.

Việc trước tiên là thuê ngay một chiếc xe hơi để đi xem Hoover Dam cách Las Vegas (LV) khoảng hơn 30 mile. Cái đập vĩ đại cao 726ft, dài 1,244ft, được xây vào thập niên 30, lại mới thêm năm 2010 một cây cầu cao ngất (dài 1,900ft, cao 890ft) hiện ra bên một hồ nước lấy từ giòng sông Colorado. Hai giờ sau, xe về LV, trú ngụ tại Rio All-Suite trong một phòng ngủ rộng lớn có 2 queen bed trông ra thành phố. Cái Hotel Casino này cao 52 tầng, chung quanh toàn ráp kính xanh thật dày, có free shuttle nối với hai sông bạc Bally's và Harrah's.

Ngày thứ hai mới bắt đầu thật sự cuộc hành trình đi thăm các sông bạc nằm trên con đường huyết mạch Las Vegas Blvd, còn gọi là LV Strip. Vì thành phố nằm trải dài hơn chục mile theo hướng Nam-Bắc nên tôi (và một nữ đồng hành) đã chọn chỗ khởi đầu là sông bạc Mandalay Bay ở cực Nam của Strip, gần phi trường. Toà nhà sừng sững hiện ra trước mắt tôi óng ánh phản chiếu nắng ban mai như một cửa tiền bước vào tân thế giới - tôi nhớ lại danh xưng dành cho New York City trong sách giáo khoa đã học hồi xưa - tạo cho tôi một cảm tưởng đầu tiên là vô cùng ngạc nhiên được thấy sự vĩ đại của một trung tâm sông bạc thế giới: một khu vườn rộng bao la có mấy cái hồ mà cái lớn nhất có bãi tắm và thác nước, một bể cá khá lớn có đường hầm (tunnel) bằng kính. Đi dạo trong toà nhà rộng mênh mông này, ngắm qua loa cảnh vật trang hoàng lạ mắt và hàng ngàn cỗ máy đánh bạc rồi đáp free shuttle-tram đến sông bạc Luxor.

Đây là một toà nhà replica thu nhỏ cao khoảng trên 300ft của Pyramid Ai cập bằng kính đen với tượng Sphinx thật lớn, Obelisk và nhiều tượng vua Ai cập. Tiếp đến là Excalibur, một quần thể tháp như kiểu điện đài thần tiên Wonderland màu sắc sặc sỡ. Khúc đường shuttle-tram dẫn từ Mandalay đến Excalibur và từ Monte Carlo đến Bellagio thì miễn phí, và cách biệt với đường Monorail chung của thành phố bắt đầu từ nhà ga ở khu sông bạc MGM chạy dài về phía Bắc. Rồi bước chân đưa tôi tới New York, sông bạc có replica 1/2 của hai toà nhà Empire State, Chrysler và Tượng Nữ Thần Tự Do ở NY City (cao khoảng 150ft). Sau đó đi bộ qua cầu overpass đến MGM Grand - được mệnh danh là khách sạn có hơn 5000 phòng, với tượng một con Sư tử vàng chói lọi khổng lồ

ở mặt trước, và bên trong có một con Sư tử thật biểu diễn trong chuồng bằng kính. Tại đây, tạm nghỉ chân dùng Fast food tại MGM rồi quay trở lại overpass đến Monte Carlo, một Hotel Casino Resort theo giáng giáp Friend Victorian style, vừa bước vào cửa đã ngửi thấy mùi thơm dịu mát, cũng như sau đó bước vào free shuttle bằng kính trong xanh nhạt ngạt mùi hoa thơm rất độc đáo. Có thể trên đường đi, với tâm trạng

hồi hải sợ không đủ thời giờ thăm thú mọi nơi, tôi đã bỏ qua một vài địa điểm nào đó không nhớ tên. Thế là bước chân đưa đẩy tôi đến City Center trong đó có khu Chrystal san sát mấy building 6,7 chục tầng bằng kính lóng lánh pha lê ngấm mãi không chán mắt. Rồi tới Bellagio: mặt trước sông bạc này có giàn fountain nổi tiếng biểu diễn tia nước nhảy múa vọt lên cao tới 70 mét theo tiếng hát trầm bổng My heart will go on của Celine Dion và nếu về đêm thì những tia nước đó nhảy múa theo ánh đèn màu tuyệt đẹp. Tiếp theo, chờ đợi rất lâu để băng qua đường sang bên kia. Khu vực trung tâm của Las Vegas này vô cùng nhộn nhịp. Trên đường phố muôn màu sắc xuất hiện những cặp uyên ương với những chiếc áo cưới trắng muốt di động như áng mây bồng bênh trôi trên bầu trời hạnh phúc. Đây Las Vegas, kinh thành ánh sáng/ tôi đi giữa giòng đời bát ngát hoa hương/ ngắm những giai nhân nở nụ cười tươi tắn/ vui cùng trai thanh gái lịch giết tay nhau trên khắp phố phường... Cũng cần biết rằng LV là nơi hàng năm có biết bao cặp nam nữ đến các trung tâm giải trí ở sông bạc hay các nhà thờ nhỏ (chapel) để làm cái thủ tục gọi là I Do, I Do. Tôi đang đứng trước Paris có replica 1/2 của Arc de Triumph, Opera de Paris và Tháp Eiffel cao bằng tòa nhà 5 chục tầng mà một chân xuyên thủng trần tòa nhà được trang trí như một vòm trời xanh mây bay (mua senior ticket \$7 lên tận đỉnh tháp để ngắm cảnh thành phố). Kế bên là Bally's, với lối vào bằng mấy cái moving walk và escalator nối tiếp nhau thật dài, nhưng đi đến đây thì chân đã mỏi và trời đã về chiều nên cuộc hành trình tạm ngưng, đáp free shuttle về khách sạn nghỉ ngơi cho khoẻ cái đã.

Ngày hôm sau, nối tiếp cuộc nhàn du, tôi đáp free shuttle đến Harrah's, rồi Casino Royale. Hai casino này tuy cũng rất lớn và có đông con bạc Á châu và Trung Mỹ nhưng khung cảnh tối tăm với trần nhà quá thấp nên không hấp dẫn lắm. Tiếp đến đi thẳng đến The Venetian, ở trước mặt có vài con thuyền kiểu Gondolar đang quây mái chèo trên hồ nước uốn éo quanh co, chui qua một cây cầu cổ kính. Bên ngoài cũng như bên trong, tòa nhà xây theo kiểu kiến trúc Venice, có vòm trần vẽ theo những danh họa cổ đại rất đẹp. Băng qua đường, đi bộ dần xuống phía Nam giải Strip trên hè phố rộng thênh thang hoặc xuyên qua những vườn hoa có bể nước, vòi phun, tượng người vật rất mỹ thuật, đến Caesars Palace (trong có Forum shops) chiếm cả một khu thật lớn ở góc đường Flamingo và LV Blvd. Tại đây, du khách chứng kiến dĩ vãng huy hoàng của La Mã với những tượng đài hoành tráng, có nhiều tượng Thần Vệ Nữ và hàng giầy tượng thiên thần trên nóc các điện đài in lên nền trời xanh mây trắng của trần tòa nhà rộng lớn. Ra khỏi khu vực thật độc đáo này đi ngược lên phía Bắc đến Mirage, (nhưng trước hết ngồi nghỉ chân, ăn kem Starbucks), đáp free shuttle đến Treasure Island, rồi băng qua overpass đến Fashion Show Mall, nơi có một vòm mái che khổng lồ hình bầu dục lơ lửng trên cao. Cuối cùng quay trở lại Treasure Island, xem một free show ngoài trời vào buổi tối. Show trình diễn

các mỹ nhân Sirens trên một hải đảo nhảy múa quyến rũ các chàng hải tặc hung dữ trên một chiến thuyền, có bắn đạn pháo nổ âm âm đồ rục khiến tháp lâu đài của Sirens bị gãy gục nhưng ngược lại các hải tặc bị mê hoặc khiến chiến thuyền bị đắm chìm xuống nước và thủy thủ phải dùng thuyền nhỏ để bơi vào đảo, nhưng cuối cùng đều bị các mỹ nhân quyến rũ một cách tiếu lâm!. Khi xem xong show thì trời đã tối hẳn, nhưng City of Light đang rực rỡ ánh đèn màu và các Hotel Casino vẫn tưng bừng hoạt động (24/24), mà trong lòng nó hầu như không có gì phân biệt ngày đêm. Nó được thắp sáng bởi hàng triệu bóng đèn hiệu quảng cáo đủ kiểu, nhiều hơn mọi thành phố khác tại Hoa Kỳ. Có lẽ LV đạt kỷ lục này vì người ta còn đặt căn bản so sánh với diện tích của thành phố. Nhớ lại hồi tôi mới chân ướt chân ráo tới thành phố Winchester, tiểu bang VA, làm việc tạm thời tại nhà máy GE, đã góp phần sản xuất cấp tốc một đơn đặt hàng 5 triệu bóng đèn cho LV. Chính vì thế mà Las Vegas được mệnh danh là Thành phố Ánh sáng (cũng như thủ đô Paris của Pháp thời nào). Ngắm xem LV về đêm đã tạm đủ, tôi

trở lại Harrah's để đáp free shuttle về khách sạn thư giãn tắm thân mỗi như.

Bước sang ngày thứ tư, với 2 cuốn Frommer's Las Vegas và mấy tấm bản đồ đã được vẽ và ghi chú tỉ mỉ từ lâu, cùng chiếc máy ảnh Digital trong túi đeo vai, tôi solo và bạo dạn đi tiếp cuộc hành trình khám phá (Người nữ đồng hành đã hoàn toàn mệt mỏi sau ba ngày đi dong nên ở lại khách sạn). Hôm nay tôi cảm thấy bạo dạn hơn nhiều, tự nghĩ nếu mình ở lại LV chừng nửa tháng thôi thì có thể trở thành thổ công của LV được đấy: Thoả sức tung hoành thân láng tử/ Tha hồ vùng vẫy mộng phiêu du. Nhưng để gì, bởi điều kiện cần và đủ là phải biết chơi game và đánh bạc. Không dùng shuttle mà đi bộ trên hè đường Flamingo đầy xe cộ vùn vụt

phóng qua, đến thẳng sông bạc Bellagio, thông thả đi ngược lại chặng đường đã đi qua hai ngày trước, một phần để xem lại và chụp ảnh thêm những cảnh đẹp ở City Center, một phần thấy nhớ mùi nước hoa dịu mát trên chiếc shuttle-tram khởi hành từ Monte Carlo. Càng đi càng thấy rõ những nơi này có nhiều hành lang dài rộng thênh thang, kể cả các Gallery of fine Arts, với hàng chục Ballroom và cũng như hầu hết Hotel Casino Resort tại LV đều có nhiều phòng họp hội thảo, beach nhân tạo, swimming pool và salon&spa hào nhoáng, nhiều góc vườn mỹ thuật, nhiều rạp hát trình diễn show...Đi ngược xuôi mãi rồi băng qua overpass dài đến Planet Hollywood (nơi có lần T.Nga Paris diễn show) - có cả một cái mall dài mà các trần nhà cũng là khoảng trời xanh mây trắng, (dừng chân vừa ăn kem Candy Center, vừa ngắm thiên hạ qua lại, nhớ lại cảnh hồi xưa

đã ngồi trong cửa hàng Givral ở Sài Gòn) - Rồi theo vỉa hè trên LV Blvd rộng rãi, đi ngược về phía Bắc, bất ngờ gặp xe Bus nên vội vàng bước đại lên mà quên mua vé từ cái ticket machine. Xe chạy qua nhiều sông bạc khác nữa, qua Trump building, rồi Stratosphere, một cái tháp cao bằng 107 tầng, nghe nói có nhiều trò giải trí như Xiếc, thả tuột người từ trên đỉnh xuống hoặc phóng người lên cao (Big shot ride) nhưng ở rất xa khu trung tâm của Strip. Xe Bus ngưng lại ở chặng cuối cùng là Downtown - khung cảnh yên tĩnh, ít xe cộ, cũng có vài cao ốc đồ sộ, một cái Mall và đặc biệt nhất là đường xá thật sạch sẽ - Trở về với ticket \$5, nhưng xe không được stop trên đoạn đường Strip đông nhất LV nên phải xuống Monte Carlo, lại phải cuốc bộ qua City Center rồi overpass đến Planet.H, Paris, và cuối cùng vào Bally's để đón free shuttle trở về

Rio All Suite vào lúc hơn 3 giờ chiều. Thấm mệt, nhưng trong lòng thật vui vì đã được xem hầu hết những danh lam thắng cảnh của Las Vegas. Thật ra, nếu muốn tiếp tục, còn khá nhiều địa điểm rải rác đó đây như: Tropicana, Mandarin, Oriental, Flamingo, Imperial Palace, Wynn, Circus Circus ...cũng đều nằm trên LV strip. Có lẽ nhờ các sông bạc chạy dài trên một giải nên khách du lịch không sợ bị lạc đường, nhưng chỉ dễ bị lạc khi vào bên trong các mall hoặc sông bạc rộng mênh mông khó tìm lối trở ra lại đường phố chính. Cũng cần nói thêm về nơi ăn uống rẻ tiền, tôi nghe nói có loại vé Fast food trị giá chỉ mấy chục đồng mà có thể di chuyển đi ăn tại 3,4 cửa hàng buffet cho đến khi quá no hay quá chán thì tự ý đầu hàng.

Cuộc hành trình tạm kết thúc sau gần chục mile đi bộ mà chân vẫn còn dẻo dai, đến nỗi chỉ hơn 1 tiếng sau tôi đã hăm hở xuống bơi lội ở một trong 4 cái pool trong làn gió se lạnh của lúc hoàng hôn. Một cái rộng, một có thác nước, một có bãi biển cát trắng nhân tạo, một đặc biệt có chữ Bikini Beach với hàng rào kín đáo, (mà một con người e dè như tôi đâu dám đi vào!). Rồi 8 giờ tối hôm ấy, ba-má-con xuống Sea Food Restaurant ở ngay tầng dưới đất, mệnh danh là có một không hai ở LV, để gọi là ghi nhớ kỉ niệm cuối cùng.

Ngày cuối, gần trưa hôm sau, trở lại phi trường Las Vegas. Phi cơ vừa cất cánh 15 phút đã thấy qua cửa sổ bên phải hình đập Hoover và cây cầu mới, tạo thành một khung cảnh hùng vĩ, sẽ trở thành một ấn tượng in mãi trong tôi. Khoảng 2/3 đường bay, phi cơ bay qua một vùng không khí loãng nên rung lên từng chập (có lẽ bên dưới là miền Trung HK, nơi thường xảy ra Twister/Tornado).

Về đến Atlanta vào 9 giờ đêm. A a ! thấy lại đây Atlanta thành phố quen thuộc của ta, sau mấy ngày xa vắng mà những dấu ấn của Las Vegas đã vội sớm phai mờ. Tại sao nhỉ? LV chỉ là Thành Phố Cờ Bạc và Ăn Chơi, Thành phố Giải trí - City of Entertainment - không đáng được mình coi là nơi sống mãi trong đời. Biết bao Restaurant, Night Club xa hoa, biết bao Show vĩ đại: Circle du Soleil, Golden Rainbow's Beaux Arts Ball, Cher's, (cả C.Dion's trước đây), Osmonds, Blue Man Group, Vegas: The Show, D.Copperfield magician, The Lion King, (đôi khi America's Got Talent), Jubilee, Jersey Boys, Stripper 101, ngay cả các strip tease show hay nude dancing, với thiên hình vạn trạng cách ăn chơi và biết bao Tour Du lịch quanh vùng...Tất cả đều có thể hấp dẫn được ta, và dĩ nhiên với hầu bao rỗng tuếch, ta cũng không đủ sức hoà nhập vào giòng đời và nhịp tim của thành phố Thiên Thần hay Tội Lỗi này - Sin City. Thôi, hãy đẩy lùi vào quá khứ những hình ảnh hiển hiện hay ẩn dấu của Las Vegas, ta hãy trở về với những cái của ta trong cuộc sống yên bình hiện tại. Nếu có điều kiện, mình vẫn muốn trở lại, nhưng chẳng màng khao khát. Dù sao cuộc sống con người chỉ là Phù Du, Vô Thường!